Olja Jelaska

u povodu 50. rođendana

Zagreb
Ponedjeljak, 15. svibnja 2017., 20 sati
Koncertna dvorana Blagoja Berse
Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu

Hrvatsko društvo skladatelja
Cantus d.o.o.

Komponiranje je za skladatelja jedinstveni način poniranja u samog sebe, način otkrivanja unutarnjeg svemira u kojem vrijeme ne postoji i koji ne podliježe ostalim zakonima fizičkog svijeta.

www.oljajelaska.com

Raspored

Duo, za flautu, vibrafon i triangl (1998.)
Ana Domančić Krstulović, flauta
Ivana Bilić, vibrafon

Maske, pet stavaka za kvartet saksofona (1999.)
Papandopulo kvartet
Nikola Fabijanić
Gordan Tudor
Goran Jurković
Tomislav Žužak

Rodinova meditacija, dva stavka za marimbu, klarinet i klavir (2015.)
Ivana Bilić, marimba
Domagoj Pavlović, klarinet
Mia Elezović, glasovir

Pinina haljina, za gitarski trio (1999.)
Zagrebački gitarski trio
Darko Petrinjak
Istvan Römer
Goran Listeš

Vjetar u planini Karmel, za violinu / violu, klarinet, violončelo i klavir (2014.)
Alisios Camerata
Vlatka Peljhan, violina / viola
Heather Roche, klarinet
Alja Mandič, violončelo
Mia Elezović, glasovir

Skladateljica o programu

Osnovna ideja skladbe je stvaranje svojevrsnog dijaloga između dvaju instrumenata, poput kakvog imaginarnog razgovora u kojemu se pojavljuju suglasja i nesuglasja dvaju »živih stvorenja«. ***Duo*** je izgrađen u tri stavka; svaki je najavljen nastupom triangla, a treći, najkraći, nadovezuje se na drugi bez prekida. U prvom je stavku koloristička komponenta u prvom planu. Dubokom registru flaute vibrafon se priključuje unisonom, potom se razilaze i vode dijalog kroz različita raspoloženja — *calmo con sentimento, come la danza, furioso presto*, da bi se u završnom *pianissimu misteriosu* ponovo stopili u unisono. Drugi, motorični stavak zasnovan je na triolskom ritmu vibrafona s epizodom solo flaute po sredini. Triolski puls završnog dijela ubrzava se prema kraju u šesnaestinki. I u trećem je stavku prisutna ideja razgovora, ali posve osobnog. Flauta svira melodiju, a vibrafon joj se »pokušava« priključiti tako da samo fragmentarno ulazi u njen tijek da bi se potom zaustavio na ležećem tonu. Sam završetak je u visokom, svijetlom registru, naglašenm uzlaznim *glissandima* instrumenata.

Skladba ***Maske*** za kvartet saksofona sadrži pet stavaka. Pet stavaka — prt maski, muzički su portreti samo nekih zamaskiranih osobnosti, a korištenjem različitih registara i međusobno sličnih boja četiriju saksofona, pokušava se razotkriti onaj potajni, skriveni izraz, pokret, grimasa svake pojedine maske.

Oblikovanje muzičke građe tražilo je lutanje po saksofonu i njegovim dražima. Opipavanje njegovog pulsa, a rezultiralo gradnjom pet maski koje će se na tren pojaviti, a onda opet nestati tamo odkud su i došle.

Skladba ***Rodinova meditacija*** za klarinet, marimbu i klavir bit će na određeni način nastavak jednog procesa koji je započet sa suitom *Meštrovićev san* za bas flautu / flautu i klavir. Radi se o primijenjenoj kompoziciji koja može imati svoje samostalno postojanje, ali je namjera bila prvenstveno dovesti u određenu interdisciplinarnu korelaciju, u ovom slučaju glaz-

bu i kiparstvo. Istoimeni pojmovi koji predstavljaju osnovne parametre u glazbi ali i likovnosti: ritam, boja, oblik, melodija... kroz glazbeno djelo prerastaju svoja uobičajena određenja u nešto puno veće. S obzirom da Rodinovo kao i Meštrovićevo stvaralaštvo pripada figurativnom kiparstvu, a ne apstraktnom, ni ovo glazbeno djelo ne odlazi daleko od tonalitetnsti i uobičajenih tehnika.

Naziv skladbe ***Pinina haljina*** samo upućuje na »glazbeno tkanje« djela, njegove horizontalne i vertikalne niti koje se nižu između triju gitara. Po formi trodijelnog oblika, skladba sadrži tanko i gusto »prošarane« situacije, ne pokazujući ujednačenost u gustoći muzičkog protoka.

Djelo je praizvedeno na Osorskim glazbenim večerima 1999. godine, a i tom ga je prilikom, kao i večeras, izveo Zagrebački gitarski trio.

Vjetar u planini Karmel ili negdje na razmeđi svjetova, ovih tzv. 'realnih' i nekih drugih — dubljih, širih, peterodimenzionalnih. Što je realnost, i postoji li uopće? Ili je individualna i neuhvatljiva, ovisna o kontrastu? Sastav 'Messiaenova' kvarteta postavlja vrlo visoke tehničko–kompozicijske zahtjeve, a neizravno i jednako visoke sadržajno–estetske postavke skladbe. Potraga za određenim oblikom simetrije u proporcijama forme kao i ravnoteža zvuka na više razina — bila je osnovna misao u gradnji skladbe, dok je sadržaj prožet elementom zraka ogledalo naziva samoga kvarteta i imena skladbe. Može li se vjetar vidjeti ili ga opažamo tek micanjem stabala i granja? Što je to i otkud dolazi?

Drugi o skladateljici

Nazivi njezinih kompozicija upućuju uglavnom na izvanglazbeni sadržaj, no to ne znači da i prvotni poticaj nalazi izvan glazbe, već naprotiv da tijekom procesa skladanja povezuje glazbeni sadržaj s nekim proživljenim trenutkom ili slučajnom spoznajom. Ljudska je percepcija filtrirana kroz različite čulne dimenzije; zbog toga Jelaska dovodi glazbu, kao sredstvo vlastitog izražavanja, u dodir s izvanglazbenim, najčešće vizualnim refleksijama, i to putem naslova kompozicija.

Mirjana Babić Siriščević: Igra eteričnih boja, *katalog Glazbene tribine Opatija*, 2005., 15.

***

Za razliku od većine suvremenih skladatelja koji daju strane nazive svojim skladbama, Olja Jelaska razigrava maštu u hrvatskom jeziku. Gotovo uvijek bira izvanglazbene nazive jer, prema vlastitim riječima, osjeća da *na taj način integrira glazbeni sadržaj sa svim drugim što njezina osjetila doživljavaju*. Njezin je doživljaj uravnoteženi spoj intelektualnosti i emotivnosti što rađa specifičan oblik duhovnosti karakterističan za sve njezine skladbe. Muzička logika proilazi iz sadržaja, a profinjena osobnost umjetnice odražava se i u uporabljenoj dinamici koja nikada ne dosiže zvučni klimaks.

(...)

Olja Jelaska otvorenih očiju promatra svijet oko sebe, skuplja te emocije i putujući osebujnim svijetom glazbe i otkrivajući njezino neslućeno bogatstvo izražava ih jednostavnim ali osjećajno i misaono duboko proživljenim jezikom. Tako se, prema njezinim vlastitim riječima, život širi i razvija, a granice pomiču sve dalje i dalje, a, dodali bismo, umjetnik stječe stvaralačku zrelost.

Marija Barbieri: Olja Jelaska, CD 989 052 067 2, Cantus d.o.o. / HDS, 2006.

***

U drugom dijelu večeri slušali smo najprije najnovije djelo splitske skladateljice Olje Jelaske, Bunar zvuka za kvartet saksofona i orkestar. Već u uvodnom stavku ugodno nas je iznenadio tihi tremolo violina uz minuciozne tonove celeste i triangla. Od takvog uvoda glazba nas ne prestaje ugodno iznenađivati.

Ratko Čangalović: Alun Francis promjenjivo sa Zagrebačkom filharmonijom, *Jutarnji list*, 13. ožujka 2006.

***

Osim mediteranske flore i faune te haiku–poezije na izvanglazbenoj razini, impresionističkoj liniji u skladbama Olje Jelaska mnogo pridaje i njezin odnos prema instrumentalnim bojama. Nasuprot interesu za novi zvuk, koji je odredio hrvatsku avangardnu glazbu, Olja Jelaska je, naime, kolorist koji znatiželju zadovoljava instrumentacijom. Sklonost svjetlijim tonovima evidentna je u istaknutosti flaute, klarineta, vibrafona i gitare, a posebno je zanimljivo promotriti kako se ti instrumenti kombiniraju međusobno te s konvencionalnijim gudačkim aparatom.

Ivan Ćurković: Pinina haljina, *Vijenac*, 354, 27. rujna 2007.

***

Najprije je izvedena *Pjesma o valovima* za alt flautu i gudače skladateljice Olje Jelaske. Skladba je nastala 2009. godine, no skladateljičin je glazbeni izričaj »preskočio« uobičajenu potrebu hrvatskih skladatelja da na različite načine trgaju tonalitet. Jelaska se u tonalitetu osjeća sasvim ugodno, nema potrebu bježati iz njega, a pritom doista »pjeva« glazbu koja toliko prirodno izlazi iz iznimno tople boje alt flaute.

Irena Paulus: U eteru i izvan njega, *Cantus*, 169., 2011.

***

Drugi dio koncerta, posvećen stvaralaštvu hrvatskih skladatelja, započeo je praizvedbom skladbe *Na putu za Sion* splitske skladateljice Olje Jelaske. Jelaskino se djelo razvija u svojevrsnoj formi luka. Sva glazbena zbivanja izranjaju iz stalnog pulsa koji započinje na jednom tonu u višem registru te se zatim melodijski razrađuje i seli u niže registre. Puls se ubrzo zamagljuje, glazbena zbivanja se zgušnjavaju, a napetost raste sve do vrhunca, nakon kojega se glazbeni materijal retrogradno vraća na točku početka te skladba završava kako je i započela — nježnim pulsom na istom tonu. Vrlo se lako pronalazi analogija s ljudskim životom koju je skladateljica istaknula u komentaru skladbe. Ovo pretežno lirsko, vrlo zvučno te harmonijski bogato djelo kojim, prije svega, ipak dominira melodija utkana u sve njegove dijelove, oduševljava još više ako uzmemo u obzir da je riječ o prvom djelu za glasovir ove skladateljice!

Marija Saraga: Klavir u novom ruhu, *Cantus*, 169, 2011.

***

Fantasia Olje Jelaske najnovije je objavljeno djelo, iz 2012., iste godine izvedeno na Osorskim glazbenim večerima. Djelo nosi podnaslov Hommage à Britten i po svemu je naknadni kreativni doživljaj skladbe Benjamina Brittena Nocturnal. Samopouzdano, s vjerom u svoju viziju, Olja Jelaska gradi skladbu u virtuoznom stilu (vidi rad S. Bulata), elegantno i snažno ispisujući vlastiti rukopis koji je samostalan i ne oslanja se na Brittena ni tematski ni formalno, ali ipak zrači prepoznatljivim dijalogom dviju gitarističkih skladbi.

Đurđa Otržan: Recenzija notnih izdanja za gitaru solo, *Cantus*, 199., 2016.

Skladateljica o glazbi i ostalome

Svaka nova skladba je za mene na određeni način novi početak jer ispred sebe imam prazan list papira. Ponekad dugo samo razmišljam o novoj skladbi. I obično, što je »inkubacija« duža, vrijeme pisanja bude relativno brzo — ali ponekad idem obrnutim putem pa tijek skladanja izgleda drugačije. U stvari, nemam neko čvrsto pravilo, već mi je svaka nova kompozicija novo putovanje.

Jasmina Parić: Olja Jelaska, dobitnica nagrade za umjetnost »Slobodne Dalmacije«, *Slobodna Dalmacija*, 7. srpnja 2015.

Mjesto profesora na akademiji daje dovoljno prostora za umjetnički ili znanstveni rad. I svatko se već prema svojim preferencijama opredijeli za nešto. Držim nastavu iz predmeta Harmonija i Instrumentacija, i imam svoj pedagoški credo, cilj koji sam samoj sebi postavila a to je razviti kod studenata dobar muzički ukus. Budući da je okoliš preplavljen cajkama i hopla–cupla glazbom, ovo mi izgleda kao jedan od imperativa u nastavi. Inače, studenti budu u raskoraku s klasičnim znanjem koje primaju na nastavi i životom u kojem su vrijednosti uglavnom izrelativizirane.

Jasmina Parić: Studenti glazbe žive u okružju cajki, *Slobodna Dalmacija*, 7. srpnja 2015.

Ne trudim se, niti želim sebe definirati nekim pravcem, iako su neke od mojih skladbi jasno usmjerene. Mislim da ovakva pitanja skladateljima nisu prioritet, već se oni moraju baviti sami sobom. Već dugo sve potpada pod naziv postmoderna, premda mislim da taj naziv uopće nije adekvatan. Elektronička glazba nikad me nije privukla. To je naprosto nešto drugo i za to morate imati afinitet. Više sam sklona izučavanju i svladavanju zanata jer klasični instrumenti neće nikad izumrijeti, a sa savladavanjem zanata dolazi i veća sloboda u izrazu.

(...)

Obrazovne institucije kao što je Muzička akademija postavljaju temelje i kriterije u kojem će smjeru skladatelji krenuti. I u tom smislu je velika odgovornost na njima. Mi smo imali veliku sreću jer kod nas postoji jedan dobar broj skladatelja koji su stasali zahvaljujući Biennalu i njegovu osnivaču Milku Kelemenu. Još samo kad bi neki drugi uvidjeli da su i kultura, pored gospodarstva, dva jednako važna krila jedne ptice. U Francuskoj je jedan političar nedavno rekao kako se svaki euro uložen u kulturu nakon nekoliko godina vraća deseterostruko, i zato nama kulturnjacima u budućnosti neće biti lako ako nas «pojede» novac i ne bude dovoljno svijesti o ovoj temi. Gospodarstvo stvara materijalnu vrijednost, a kultura i umjetnost duhovnu vrijednost i identitet jednog naroda. Jedni bez drugih ne možemo.

Igor Brešan: Za suvremenu glazbu Split nema infrastrukturu,
Slobodna Dalmacija, 10. lipnja 2014.

O skladbama

O Kaleidoskopu

Ništa nije statično, sve je promjenjivo i mi putujemo kroz svaki trenutak proživljavajući neke nove slike, utiske i doživljaje ma kako nam sve izgledalo poznato i uobičajeno.

O skladbi *Leptiri*

»Svojim opusima gotovo uvijek dajem izvanglazbene nazive, jer tako glazbeni sadržaj integriram sa svim onim što doživljavaju moja osjetila, osim sluha, dakako. Inspiraciju nisam tražila izvan glazbe, nego sam sadržaj povezala s jednim doživljajem iz prirode. U srednjem dijelu prvog stavka, koji je trodijelne forme i brzog tempa, tematski sadržaj donosi bas klarinet solo, dok u početnom i završnom dijelu sudjeluju svi instrumenti. Glazbeni sadržaj trodijelnog Noćurka postavila sam u niskim registrima tamnih boja zbog postizanja atmosfere zagasitih i treperavih boja. Brzi stavak Ružine latice napisan je vrlo virtuozno i donosi živu igru među instrumentima — igru koja slavi život, prirodu i postojanje.«

O skladbi *U šumi*

Početak skladanja ove skladbe sličan je ulasku u nepoznatu šumu koja ne označava mnoštvo novih zvukova, već potragu za detaljima ritma, boja, mirisa i melodija, ali na poznatoj stazi. Tema, koja svakim ponavljanjem raste u ritmu i od sredine prerasta u nešto drugo, podražava onu unutarnju radost i razigranost života u najmanjoj čestici zemlje, lista ili cvijeta. Takav rast ritma, podcrtan ulaskom drum seta, odražava puls koji se ponavlja u životnim ciklusima — u krugovima ljudskog života, kao i u krugovima prirodnih ciklusa. Radost života koja ne isključuje bol, ali je svojim ritmom osmišljava i tako pokreće snažan kotač životne energije, bila je emocionalno–duhovna pouka ove skladbe, a ansambl ACOUSTIC PROJECT velika motivacija za novu glazbenu pustolovinu.

O *Pjesmi o valovima*

Iako izgledom i zvukom skladba stvara dojam vraćanja unatrag, a glazbeni idiomi prizivaju neka prošla vremena, duh traganja za glazbenom istinom bio je jači, a autorica je i u ovoj skladbi ustupila svoje mjesto tom neumornom tragatelju. I bez obzira na primisli koje kao sjenka mogu pratiti skladbu — taj duh koji je u ovoj skladbi predstavljen u alt–flauti — neumorno i beskompromisno slijedi tanani trag intuicije i ploveći tim beskrajem pokušava izmaknuti poljima koja su usmjerena drugačije. Naslov skladbe samo je površinska slika — poput života u kojemu se najvažnije stvari događaju daleko od naše svakodnevice, kao što morske struje pri dnu određuju kretanje valova i gibanje mora na površini.

O *Meštrovićevom snu*

Ideja da napišem skladbu koja bi bila inspirirana Ivanom Meštrovićem, kiparom i umjetnikom, došla je kao poziv ravnatelja Muzeja Andre Krstulovića Opare. Skulpture, šetnje Galerijom, publikacije, knjige i razgovori s Krstulovićem o Ivanu Meštroviću — sve je to potaknulo moju namjeru u istom smjeru. Odlučila sam napraviti suitu u tri stavka za bas–flautu (sopran–flauta) i klavir. Pitanja su samo navirala: tko je zapravo bio Ivan Meštrović, koji su ga to snažni unutarnji impulsi poticali na veliki rad i monumentalnu umjetnost, kakvu je glazbu slušao, što ga je potaknulo da posegne za biblijskim motivima, zašto se bavio pitanjima života, ljudskog

tijela i duha, o pitanjima umjetnosti, o patnji i smislu, i o izvoru svega toga. Meštrović je ispred sebe imao goli kamen, a skladatelji imaju čisti, bijeli papir. Kamen i glazba. Odakle krenuti? Osjećajući dubinu umjetnikova lika i djela, pri skladanju me pratio i osjećaj težine njegova života.

Kako umjetnost koja se oblikuje u kamenu dovesti u vezu s glazbom u kojoj sebe moram staviti po strani i osluhnuti ono iskonsko u Meštrovićevu stvaralaštvu? I tako sam krenula usporedno — sa skladbom i mislima o Meštroviću, sama ispred bijelog papira. Intuitivno osjećajući da je riječ o izuzetno snažnoj stvaralačkoj osobnosti koja u svojim skulpturama istodobno dotiče vlastite dubine duha, vlastitu bol koja je iscjeljujuća a ne iscrpljujuća, a da pritom ostaje vrlo tankoćutan i osjetljiv, o čovjeku koji toliko snažno osjeća život — nisam u početku jasno determinirala formu. Imala sam samo obrise ideje i glavnu okosnicu, no ostavila sam da me vodi inspiracija. Melodija mi se činila vjernim tumačem Meštrovićeve poetike, ali i još jednim segmentom. Pri izboru instrumenata bas–flauta se vrlo brzo nametnula kao glazbalo kojim ću moći započeti skladbu i koje će, svojim arhaičnim prizvukom u dubokom registru, vjerno moći barem donekle dotaknuti obrise Meštrovićevih dubina. Drugi stavak suite donosi klavir solo. I upravo sam u tom stavku za solo klavir željela istaknuti ritam, ritam koji sam osjetila kao bitan u Meštrovićevu izboru motiva i oblikovanju skulptura u velikim oblim cjelinama. To je ona vrsta ritma koja je bliska glazbi i koja mi se u ovom slučaju snažno nametnula kao dobar izbor rješenja. Upravo sam u toj kombinaciji kamena i glazbe pronašla ono fluidno što ih povezuje, a to je ritam koji mi se, uz melodiju, čini još jednom važnom sponom s Meštrovićem. Taj drugi stavak praizvela je Mia Elezović 17. lipnja 2012. u Kromerizu, u Češkoj, na Festivalu suvremene glazbe Forfest. Treći stavak suite dalje razvija glazbenu misao, ali sad sa sopran–flautom i klavirom, pri čemu se flauta diže u svoje visine poput ljudskog duha koji stalno teži višim vrijednostima i višim razinama egzistencije. I upravo je to u Meštrovića bila ona točka za koju sam bila sigurna da je veza s glazbenom suitom. A to je kontinuirano podizanje tonskog sadržaja kroz registre flaute i klavira — sve to kao metafora i za Meštrovićeve skulpture koje teže višim vrjednotama. Njegova umjetnost istodobno je zemaljska, toliko ljudska i životna, ali s druge strane neodoljivo teži visokim duhovnim razinama postojanja na kojima nestaje sustava dualnosti, a naizgled suprotstavljene vrijednosti susreću se i spajaju u izvornoj esenciji života.

Cit. prema: Ivan Raos: Meštrovićev san Olje Jelaske, *www.tjedno.hr,* 22. prosinca 2013.

Rodinova *Meditacija* ili *Unutarnji glas* u glazbenoj kompoziciji

Rodinova meditacija, skladba posvećena Rodinovoj istoimenoj skulpturi, napisana je za klarinet, marimbu i klavir. Ona je nastavak putovanja koje sam započela sa Ivanu Meštroviću posvećenom suitom *Meštrovićev san*, za flautu (bas–flauta) i klavir. I dok je *Meštrovićev san* bila skladba skladana u tri stavka i za dva glazbenika, u *Rodinovoj meditaciji* sam obrnula postavke te skladba sadrži dva stavka koja sviraju tri glazbenika.

Već samim instrumentarijem željela sam s jedne strane podcrtati ono što sam u Meštrovićevu i Rodinovu stvaralaštvu našla kao zajedničko, a s druge strane istaknuti velike razlike u njihovim umjetničkim osobnostima.

Rodinova *Meditacija ili unutarnji glas* potaknula me na razmišljanje o dvostrukosti ili paralelnoj egzistenciji dijametrano suprotnih stanja. Meditacijom, odnosno onim što se podrazumijeva pod tim pojmom, ulazimo u tišinu koja može predstavljati bijeg od vanjske buke, razinu ugode i površinskog mira, ali i onu dublju razinu mira do koje se dolazi tek nakon proživljenih dubokih negativnih emocija i proživljene katarze.

Rodinova skulpura donosi određeni grč tijela, nagnuta na desnu stranu. Taj grč određena je metafora za konflikt kao osnovnu paradigmu u sustavu dualnosti. Taj sam konflikt u ovoj glazbenoj kompoziciji predstavila intervalom *tritonusa* ('đavolji interval'), koji se nekoliko puta javlja u različitim oblicima (melodijski, harmonijski i kroz tonalitete unutar skladbe). No Rodin je ipak ovu skulpturu naslovio *Meditacija ili unutarnji glas*, što znači da je meditacija u tom poimanju ili sinonim za unutarnji glas ili pak ostavlja prostor za dvostruko tumačenje.

Klavir je instrument koji je prisutan u objema kompozicijama, i u onoj posvećenoj Meštroviću i u ovoj koja je posvećena Rodinu, i kao jedini instrument u objema skladbama predstavlja sponu koja vezuje dvojicu velikih kipara i njihovu zajedničku strast prema stvaralaštvu. To je u klavirskom slogu izraženo kroz isti motiv u *forte* dinamici koji se ponavlja u objema kompozicijama nekoliko puta. Klarinet kao puhački instrument donosi visoke i brze tonove, lakoću protoka, ali i mir dubokog registra u *piano* dinamici. Također, klarinet na drugačiji način povezuje dvije skladbe i zbog flaute (u skladbi *Meštrovićev san*) koja poput klarineta pripada obitelji puhačkih instrumenata.

Marimba je instrument koji u ovoj glazbenoj kompoziciji predstavlja unutarnji glas ili razrješenje konflikta. Pa tako na samom kraju kompozicije, iz kontroliranog kaosa i buke preostane solo marimba, u savršenim intervalima kvinte i oktave te *piano* dinamici, koja u smiraju donosi završetak skladbe.

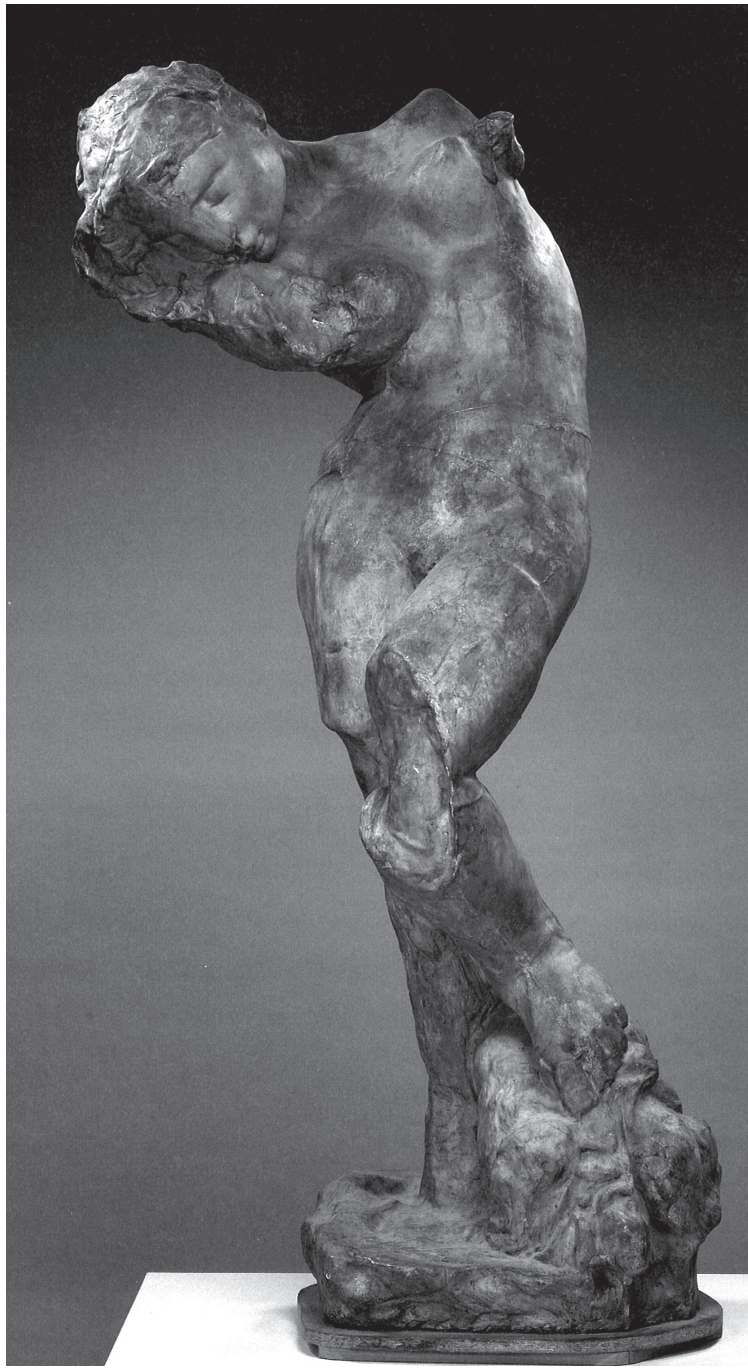
Motiv se u savršenim intervalima, kojima marimba započinje i završava skladbu, višestruko ponavlja te podsjeća na činjenicu da je u ljudskom životu unutarnji glas uvijek prisutan, no da je jednako tako često nadvladan vanjskom bukom i drugim sadržajima. Ova koegzistencija konflikta i mira, koji donosi unutarnji glas, u glazbenoj kompoziciji izražena je kroz odnos *tritonusa* i motiva u kvintama i oktavama. Interval *tritonusa* kroz skladbu traži svoje razrješenje, budući da grč ili konflikt nije originalno, autentično stanje postojanja. I upravo u toj potrazi za ravnotežom događa se odnos između dviju suprotnosti.

U skulpturi, Rodin je grč ili konflikt riješio pravilom *zlatnoga reza*. Rameni zglob lijeve ruke upućuje da je lijevi lakat latentno izbačen u stranu (a to se i vidi na manjoj skulpturi budući da na većoj nedostaje taj izbačeni lijevi lakat) te upravo taj dio daje punu ravnotežu između zgrčenosti i tijela spiralno nagnuta na desnu stranu. U toj osovini održava se neprekidna ravnoteža i savršenost Rodinove skulpture. Na određeni duhovno–religiozni način to bi bio znak križa u kojem se događa konflikt i istodobno oslobađanje od njega. Usuđujem se reći da možda tu leži umjetnička tajna ove skulpture.

Rodinova spiritualno–umjetnička čistoća očituje se u tom spoju suprotnosti. To daje ritmičku plastičnost koja je širom *otvorila vrata* upravo ritamskoj komponenti glazbene kompozicije inspirirane ovom skulpturom. Rodinova *Meditacija ili unutarnji glas* jednako tako odražava kiparovu urbanu profinjenost, francuski šarm te dubinu njegova intelektualno–umjetničkog prostora, a to sam nastojala prikazati određenim motivima i promjenama unutar forme.

Ovo nastojanje da se kroz glazbenu kompoziciju dođe do Rodinova umjetničkog prostora, bio je za mene veliki izazov. Majstori poput Rodina, koji kroz umjetničko djelo ostavljaju duboke duhovne poruke čovječanstvu, istodobno postavljaju pitanje i daju odgovor i kao da na taj način svima otvaraju pristup do onih razina gdje se nalazi dimenzija bezvremenosti i univerzalnih vrijednosti.

Katalog izložbe, str. 45–46, Split, 2015.

Auguste Rodin: Meditacija ili unutarnji glas, 1896.

Život

Olja Jelaska (Split, 1967.) diplomirala je Teorijsko–nastavnički odsjek 1992. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je 1994. diplomirala i studij kompozicije u razredu prof. Marka Ruždjaka. Rektorovu nagradu Sveučilišta u Zagrebu dobila je 1993. za skladbu *Acquerello*, a 1994. primila je i nagradu Hrvatskog glazbenog zavoda. Odmah nakon studija usavršavala se na seminarima za suvremenu glazbu u Bialystoku (Poljska) i Darmstadtu. Sudjelovala je u radu Mediteranskih glazbenih akademija u sirijskom glavnom gradu Damasku, u organizaciji *Echanges culturels en Mediterranée*, asocijacije iz Marseillea. Djela joj se izvode na Muzičkom biennalu Zagreb, Glazbenoj tribini u Opatiji i Puli, Osorskim glazbenim večerima te na raznim drugim manifestacijama, a i u Sloveniji, Portugalu, Italiji, Austriji, SAD, Kanadi, Švedskoj i u drugim zemljama. Surađuje s brojnim hrvatskim umjetnicima i ansamblima te je tako napisala skladbe koje su izvodili Cantus Ansambl, Zagrebački gitarski trio, Zagrebački kvartet saksofona, Zagrebački puhački trio, Zagrebački kvartet, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT–a, Varaždinski komorni orkestar, Simfonijski puhački orkestar oružanih snaga RH, Zadarski komorni orkestar, Zbor HRT–a, Zagrebački solisti, Orkestar HNK Split, ansambl Acoustic Project i brojni drugi umjetnici. Njezin glazbeni opus obuhvaća više od 40 skladbi, većinom komornih.

S Muzičkim informativnim centrom u Zagrebu surađivala je pri izradbi klavirskih izvadaka djela iz hrvatske glazbene baštine (B. Širola: Majka Božja Kamenitih vrati, I. Zajc: Mislav, I. Andrić: Dužijanca i dr.). Od 1997. do 2016. godine stalno je zaposlena na Glazbenom odjelu Umjetničke akademije u Splitu, a od 2014. u zvanju redovite profesorice. Od jeseni 2016. Stalno je zaposlena na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Njen prvi autorski CD objavio je nakladnik Cantus i HDS 2007. s djelima koje je skladala do 2003.

Nagrade: Rektorova nagrada (1993.); Nagrada Hrvatskoga glazbenog zavoda (1994.); Vjesnikova nagrada *Josip Štolcer Slavenski* (2006.); Godišnja nagrada *Vladimir Nazor* (2014.); Nagrada za umjetnost *Slobodne Dalmacije*, 2015. Tri puta bila je nominirana za diskografsku nagradu *Porin*: u kategorijama za najbolji album klasične glazbe (2007), za najbolju skladbu klasične glazbe (*Rozeta*, 2016.i *Cvijet šaronski*, 2017.)

Kronološki popis djela

Acquerello, za puhački kvintet
Godina: 1992.
Trajanje: 10:47
Praizvedba: 6. travnja 1993., Zagreb, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Muzički biennale Zagreb; Zagrebački puhački kvintet
Nosač zvuka: *In–Out*, Zagrebački puhački ansambl, CD 989 052 0535 2, Cantus d.o.o. / Hrvatsko društvo skladatelja, 2005.
Primjedba: Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu

El agave, tri pjesme za mezzosopran, obou, klarinet i fagot
Stihovi: F. Garcia Lorca, Romancero Gitano
Godina: 1992.
Trajanje: cca 6:00
Praizvedba: 10. svibnja 1993., Zagreb, Dvorana Poly ZKM–a, Dani Muzičke akademije u Zagrebu; Tihana Herceg, mezzosopran, Ana Milić, oboa, Davor Reba, klarinet, Aleksandar Čolić, fagot

Zavjetno stablo, 4 pjesme za mezzosopran i gudački orkestar
Stihovi: Nikola Martić
Godina: 1992.
Trajanje: 11:15
Praizvedba: 4. travnja 1995., Zagreb, Muzički biennale Zagreb; Martina Gojčeta, mezzosopran, Komorni orkestar Windstrings, Alan Bjelinski, dirigent

Kometi, za limeni puhački kvintet
Godina: 1993.
Trajanje: 8:00
Praizvedba: sezona 1993./4., Zagreb, Muzička akademija Sveučilišta; studentski limeni puhački kvintet

Komorni trio, mini–opera
Godina: 1994.
Libreto: prema istoimenom kazališnom tekstu S. Batušića, Dora Ruždjak
Trajanje: 58 minuta
Praizvedba: 7. travnja 1997., Split, Hrvatsko narodno kazalište, Muzički biennale Zagreb; Goran Golovko, redatelj, Mijo Adžić, scenograf, Naida Kromić, kostimograf, Ivo Lipanović, dirigent

Amfore, pet pjesama za mezzosopran, flautu, obou, klarinet, fagot i klavir
Stihovi: Ante Cettineo, Dušan Geić, Šime Vučetić (Antologija čakavske poezije)
Godina: 1995.
Trajanje: 10:00
Praizvedba: 8. studenoga 1996., Opatija, Međunarodna glazbena tribina; Martina Gojčeta Silić, mezzosopran, Ensemble für neue Musik, Graz, Edo Mičić, dirigent

Na dnu mora, za flautu, alt flautu, piccolo i udaraljke
Godina: 1996.
Trajanje: 9:18
Praizvedba: 10. studenoga 1996., Opatija, Međunarodna glazbena tribina; Ana Domančić–Krstulović, flauta (altflauta, piccolo), Akademski udaraljkaški ansambl, Mladen Tarbuk, dirigent
Nosač zvuka: *Olja Jelaska*; Ana Domančić–Krstulović, flauta (altflauta, piccolo), Akademski udaraljkaški ansambl, Mladen Tarbuk, dirigent, CD 989 052 0535 2, Cantus d.o.o. / Hrvatsko društvo skladatelja, 2005.

Sfinge, tri stavka za simfonijski puhački orkestar
Godina: 1997.
Trajanje: 10:32
Praizvedba: 22. listopada 1997., Zagreb, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog; Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske, Mladen Tarbuk, dirigent

A Ring of Smoke, za multiinstrumentalista (basklarinet, glasovir, tam–tam, flexaton)
Godina: 1998.
Trajanje: 9:35
Praizvedba: 14. studenoga 1998., Opatija, Glazbena tribina, Ratko Vojtek

Duo, za flautu, vibrafon i triangl
Stavci: Calmo con sentimento, Come una macchina,Attacca
Godina: 1998.
Trajanje: 8:00
Nosač zvuka: *Olja Jelaska*; Dani Bošnjak, flauta, Tomislav Kovačić, vibrafon i triangl, CD 989 052 067 2, Cantus d.o.o. / Hrvatsko društvo skladatelja, 2006.
Notno izdanje: Media Press Inc., Chicago, 2007.

Maske, pet stavaka za kvartet saksofona
Godina: 1999.
Trajanje: 10:20
Praizvedba: 19. travnja 1999., Zagreb, Muzej Mimara, Muzički biennale Zagreb; Zagrebački kvartet saksofona

San o jedru i soli, za mješoviti zbor
Stihovi: Vladimir Nazor
Godina: 1998.
Trajanje: 7:00
Praizvedba: 21. svibnja 1998., Split, Foyer HNK, Zbor Umjetničke akademije u Splitu, Vladimir Sunko, dirigent

Pinina haljina, za gitarski trio
Godina: 1999.
Trajanje: 8:32
Praizvedba: 22. srpnja 1999., Osor, Osorske glazbene večeri; Zagrebački gitarski trio (Darko Petrinjak, Istvan Römer, Goran Listeš)
Nosač zvuka: *Olja Jelaska*; Zagrebački gitarski trio (Darko Petrinjak, Istvan Römer, Goran Listeš), CD 989 052 067 2, Cantus d.o.o. / Hrvatsko društvo skladatelja, 2006.

Tri slike, tri stavka za solo gitaru
Stavci: Ben misurato, Giocoso, Verso la fine
Godina: 2000.
Trajanje: 9:13
Praizvedba: 27. srpnja 2001., Estoril, Portugal; Goran Listeš
Nosač zvuka: *Olja Jelaska*; Goran Listeš, CD 989 052 067 2, Cantus d.o.o. / Hrvatsko društvo skladatelja, 2006.

Tamariska, za flautu i gudački kvartet
Godina: 2000.
Trajanje: 12:00
Praizvedba: 9. studenoga 2002., Pula, Međunarodna glazbena tribina; Ana Domančić–Krstulović, flauta, Gudački kvartet Rucner
Nosač zvuka: *Olja Jelaska*; Dani Bošnjak, flauta, Zagrebački kvartet; CD 989 052 067 2, Cantus d.o.o. / Hrvatsko društvo skladatelja, 2006.

Tri meditacije o istini, tri pjesme za sopran, klarinet, udaraljke i gudački kvartet
Stihovi: Vladimir Devidé
1. Latice, 2. Nokturno, 3. Iskra
Godina: 2001.
Trajanje: 10:00
Praizvedba: 26. travnja 2001., Zagreb, Muzej Mimara, Muzički biennale Zagreb; Tamara Felbinger, sopran, Ansambl Cantus, Mladen Tarbuk, dirigent
Nosač zvuka: *Olja Jelaska*; Davorka Horvat, sopran, Danijel Martinović, klarinet, Tomislav Kovačić, udaraljke, Zagrebački kvartet, CD 989 052 067 2, Cantus d.o.o. / Hrvatsko društvo skladatelja, 2006.

Giardino, za violinu, klarinet i glasovir
Godina: 2001.
Trajanje: 9:50
Praizvedba: 8. studenoga 2001., Pula, Međunarodna glazbena tribina; Marija Pavlović, klarinet, Bugarski glasovirski trio

Kaleidoskop, četiri stavka za flautu, klarinet i gudački kvartet
Godina: 2003.
Trajanje: 12:10
Praizvedba: 22. srpnja 2003., Zagreb, Scena Amadeo; Renata Penezić, flauta, Davor Reba, klarinet, Zagrebački kvartet
Nosač zvuka: *Olja Jelaska*; Dani Bošnjak, flauta, Danijel Martinović, klarinet, Zagrebački kvartet (Goran Končar, Davor Philips, violine, Hrvoje Philips, viola, Martin Jordan, violončelo, CD 989 052 067 2, Cantus d.o.o. / Hrvatsko društvo skladatelja, 2006.

Leptiri, tri stavka za sedam instrumenata
Stavci: Afrička ljubica, Noćurak, Ružine latice
Godina: 2005.
Trajanje: 15:00
Praizvedba: 21. studenoga 2005., Zagreb, Preporodna dvorana Narodnog doma; Ansambl Cantus, Berislav Šipuš, dirigent
Primjedba: Vjesnikova nagrada *Josip Štolcer Slavenski* za 2005. godinu

Bunar zvuka, tri stavka za kvartet saksofona i orkestar
Godina: 2005.
Stavci: 1. Zvjezdani prah, 2. Mjesečev odraz, 3. Krugovi u vodi
Trajanje: 14:00
Praizvedba: 10. ožujka 2006., Zagreb, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog; Zagrebački kvartet saksofona, Zagrebačka filharmonija, Alun Francis, dirigent

Tvoje ime, za mješoviti zbor i komorni ansambl
Stihovi: Vesna Krmpotić
Godina: 2006.
Trajanje:
Praizvedba: 24. travnja 2007., Zagreb, Muzej Mimara, Zbor HRT–a, Ansambl Cantus, Tonči Bilić, dirigent

Maslačak, tri stavka za gudački kvartet
Stavci: Livada, Rascvjetana noć, Na vjetru
Godina: 2007.
Trajanje: 12:00
Praizvedba: 14. svibnja 2007.; Zagrebački kvartet

Marijin ružičnjak, za orgulje
Godina: 2008.
Trajanje: 12:00
Praizvedba: 16. veljače 2008., Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog; Ante Knešaurek

Poljubac mora, tri stavka za flautu (altflauta) i gudački kvintet
Stavci: Calmo espressivo, Piano e largo, Da lontano
Godina: 2008.
Trajanje: 12:15
Praizvedba: 18. svibnja 2009., Zagreb, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Mala dvorana; Dani Bošnjak, altflauta, Ansambl Cantus, Tonči Bilić, dirigent

Pjesma o valovima, za altflautu i gudački orkestar
Godina: 2009.
Trajanje: 14:00
Praizvedba: 25. listopada 2009., Varaždin, Koncertna dvorana HNK, Dani Bošnjak, altflauta, Varaždinski komorni orkestar, Berislav Šipuš, dirigent
Nosač zvuka: *Canto peregrino*; Dani Bošnjak, altflauta, Varaždinski komorni orkestar, Berislav Šipuš, dirigent, CD 98898490052, Cantus d.o.o., 2014.

U šumi, za komorni ansambl (flauta / altflauta, gudački kvintet, klavir, udaraljke)
Godina: 2009.
Trajanje: 12:00
Praizvedba: 16. prosinca 2009., Zagreb, Sveučilišna nacionalna knjižnica; Acoustic Project

Korona mjeseca, za flautu, vibrafon i kontrabas
Godina: 2009.
Trajanje: 8:00
Praizvedba: 4. lipnja 2009., Zagreb, Salon Očić; Dani Bošnjak, flauta, Dubravko Palanović, kontrabas, Marko Mihajlović, vibrafon

Jutro na moru, za violinu i komorni ansambl
Godina: 2009.
Trajanje: 12:15
Praizvedba: 24. rujna 2009., Samobor, Franjevačka crkva, Samoborska glazbena jesen; Dunja Bontek, violina, Ansambl Cantus, Berislav Šipuš, dirigent
Notno izdanje, Samoborska glazbena jesen, Pučko otvoreno učilište Samobor, Cantus, d.o.o., 2009.

Na sunčanoj strani, koncert za klarinet i gudački orkestar
Stavci: Con garbo; Con finezza; Con forza; Con spirito
Godina: 2010.
Trajanje: 18:00
Praizvedba: 22. studenoga 2010., Zadar, Dvorana Filozofskog fakulteta; Bruno Philipp, klarinet, Zadarski komorni orkestar, Pavle Dešpalj, dirigent

Cvijet šaronski, tri pjesme za sopran, klarinet i klavir
Stihovi: Pjesma nad pjesmama
Godina: 2008.
Trajanje: 12:00
Praizvedba: 17. listopada 2013., Zagreb, Hrvatsko društvo skladatelja; Davorka Horvat, sopran, Danijel Martinović, klarinet, Srebrenka Poljak, glasovir
Nosač zvuka: Mozaik hrvatskih skladatelja; Trio Solenza (Arijana Gigliani Philipp, sopran, Bruno Philipp, klarinet, Ivan Batoš, glasovir), CD 6075430, Croatia Records, 2016.
Primjedba: Godišnja nagrada *Vladimir Nazor*, 2013., nominacija za *Porin* (2017.) u kategoriji za najbolju klasičnu skladbu

Na putu za Sion, za klavir
Godina: 2010.
Trajanje: 14:00
Praizvedba: 26. svibnja 2011., Zagreb, Hrvatski glazbeni zavod; Mia Elezović

Lahor blagi, za sopran, klarinet i klavir
Tekst: biblijski
Godina: 2010.
Trajanje: 12:00
Praizvedba: 17. listopada 2013., Zagreb, Hrvatsko društvo skladatelja; Davorka Horvat, sopran, Danijel Martinović, klarinet, Srebrenka Poljak, glasovir
Primjedba: Godišnja nagrada *Vladimir Nazor*, 2013.

Dubrovačka siesta, za gitaru i gudački orkestar
Godina: 2011.
Trajanje: 9:00
Praizvedba: 8. kolovoza 2011., Dubrovnik, Atrij Kneževa dvora, Dubrovačke ljetne igre; Pepe Romero, gitara, Zagrebački solisti

Rozeta, tri stavka za obou, klarinet i fagot
Stavci: Narančasto; Ljubičasto; Crveno
Godina: 2011.
Trajanje: 9:00
Praizvedba: 22. kolovoza 2012., Kaštel Sućurac, Kaštelansko kulturno ljeto, Zagrebački puhački trio (Dario Golčić, oboa, Domagoj Pavlović, klarinet, Žarko Perišić, fagot)
Nosač zvuka: *Rozeta*, Zagrebački puhački trio, CD 98898494012, Cantus d.o.o., 2015.
Primjedba: djelo je posvećeno Zagrebačkom puhačkom triju, a praizvedba skladatelju Marku Ruždjaku; nominacija za nagradu Porin (2016.) u kategoriji za najbolju klasičnu skladbu

Miris cedra libanonskog, za klarinet i klavir
Godina: 2011.
Trajanje: 10:15
Praizvedba: 17. listopada 2013., Zagreb, Hrvatsko društvo skladatelja; Danijel Martinović, klarinet, Srebrenka Poljak, glasovir
Primjedba: Godišnja nagrada *Vladimir Nazor*, 2013.

Fantazija (hommage a Britten), za gitaru
Godina: 2012.
Trajanje: 7:10
Praizvedba: 12. kolovoza 2012., Osor, Osorske glazbene večeri; Neven Hrustić, gitara
Notno izdanje: Cantus / Hrvatsko društvo skladatelja, *Ars croatica*, 2015.

Meštrovićev san, suita za flaute i klavir
Stavci: Da lontano, molto calmo; Molto energico; Ad libitum
Godina: 2012.
Praizvedba: 2. stavak, 17. lipnja 2012., Kromeriz, Češka, Festival suvremene glazbe Forfest; Mia Elezović; cijela suita, 17. prosinca 2013., Zagreb, Atelje Meštrović; Tamara Coha Mandić, flaute, Mia Elezović, klavir
Primjedba: primijenjena glazba; Godišnja nagrada *Vladimir Nazor*, 2013.

Modri val, simfonijska pjesma za orkestar
Godina: 2013.
Trajanje: 13:45
Praizvedba: 8. svibnja 2014., Zagreb, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog; Simfonijski orkestar HRT–a, Aleksandar Marković, dirigent

Vjetar u planini Karmel, za violinu / violu, klarinet, violončelo i klavir
Godina: 2014.
Trajanje: 10:30
Praizvedba: 7. studenoga 2014., Opatija, Glazbena tribina; Alisios Camerata (Vlatka Peljhan, violina / viola, Radovan Cavallin, klarinet, Branimir Pustički, violončelo, Mia Elezović, glasovir)

Nocturno, za marimbu, fagot i gudače
Godina: 2015.
Trajanje: 18 minuta
Praizvedba: neizvedeno
Primjedba: posvećeno Ivani Kuljerić Bilić i Žarku Perišiću

Rodinova meditacija, dva stavka za marimbu, klarinet i klavir
Stavci: Ad libitum, Molto espressivo rubato
Godina: 2015.
Trajanje: 25:00
Praizvedba: 5. svibnja 2015., Zagreb, Umjetnički paviljon; (Ivana Bilić, marimba, Domagoj Pavlović, klarinet, Mia Elezović, glasovir) na otvorenju velike Rodinove izložbe — 1. stavak;
8. svibnja 2015., Split, Galerija Meštrović — integralna verzija
Primjedba: primijenjena glazba

Painted Metamorphosis, za puhački trio (oboa, klarinet i fagot) te komorni orkestar tradicionalnih kineskih instrumenata
Godina: 2016.
Trajanje: 11:00
Primjedba: skladba će biti praizvedena u Kini, u jesen 2017. temeljem suradnje između Zagrebačkoga puhačkog trija i *Forbidden City* orkestra

Orange versus Blue za solo marimbu
Godina: 2017.
Trajanje 10:00
Primjedba: skladba je posvećena Ivani Kuljerić Bilić

O umjetnicima

Flautistica **Ana Domančić Krstulović** diplomirala je na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u razredu prof. Tinke Muradori. Studij je nastavila na Staatliche Hochschule für Musik und darstellende Kunst u Stuttgartu (Klaus Schochow, Aurèle Nicolet), a potom je kao stipendist Fulbrightove zaklade 1980. stekla umjetničku diplomu i doktorat u SAD na Peabody School of Music u Baltimoreu. U više se navrata usavršavala u Italiji, Švicarskoj i Francuskoj.

Djeluje kao koncertni solist i pedagog. Od 1977. do 1991. prva je solo flautistica Orkestra Hrvatskoga narodnog kazališta u Splitu, od 1992. stalna je suradnica Dubrovačkoga simfonijskog orkestra i prva flautistica–piccolistica te koncertna majstorica Orkestra HRM. Od 1977. honorarna je profesorica glazbenih škola u Splitu, Hvaru, Zadru i Omišu, od 1990. u nekoliko je navrata asistentica na međunarodnom tečaju flaute koji je vodio A. Nicolet u Hvaru. Seminar za flautu održavala je u Primoštenu, a potom redovito u Hvaru i Zagrebu. Od 1997. do 2001. predaje flautu na Visokoj školi za glazbenu umjetnost u Lovranu, a od 1998. predavač je flaute na Umjetničkoj akademiji u Splitu, danas u svojstvu izvanredne profesorice. Voditeljica je Odbora za kvalitetu nastave. Autorica je udžbenika *Dahom do flaute*.

Kao solistica uz orkestar, glasovir i razne komorne sastave snimala je za HRT i RAI. 1996. snimila je kompaktnu ploču s djelima francuskih i hrvatskih skladatelja, a 1997. kompaktnu ploču s rijetko izvođenim djelima za flautu i harfu. Skladbe su joj posvetili B. Porena, B. Papandopulo, A. Klobučar, O. Jelaska, I. Kuljerić i P. Obradović.

Ivana Bilić priznata je solistica na marimbi i svestrana udaraljkašica. Redovito nastupa s europskim orkestrima (Simfonijski orkestar Danskog radija, Filharmonija *Witold Lutoslawski*, Panonska filharmonija, Slovenska filharmonija, Simfonijski orkestar *Dohnanyi*, Državni simfonijski orkestar iz Ankare i drugi) te sudjeluje u komornim, scenskim i *crossover* produkcijama, u dvoranama kao što su Merkin Hall u New Yorku, Palacio de

las Bellas Artes u Ciudad de Mexicu i Koncertna dvorana Franz Liszt u Budimpešti. Gostuje na međunarodnim festivalima (Musicora u Parizu, Tempus fugit u Tel Avivu, Dubrovačke ljetne igre i drugi). Održava majstorske tečajeve (Manhattan School of Music, Boston Conservatory, Merton College u Oxfordu, Birmingham Conservatory, Bruckner Universitat u Linzu, Mozarteum u Salzburgu) te sudjeluje na festivalima marimbe u Europi, Južnoj Americi i SAD–u (Keiko Abe Marimba Academy Lausanne, Amsterdam Marimba Weekend 2014, Santa Fe Marimba Festival, Marimba International Festival and Conference u Minneapolisu (SAD), Zeltsman Marimba Festival, PASIC, Festival de marimbistas, Chiapas, Mexico itd). Članica je žirija na marimbističkim i udaraljkaškim natjecanjima (Salzburg, Stuttgart, Pariz, Linz, Temišvar i drugi). Iznimno je tražena kao solo timpanistica. Godine 2008. utemeljuje Ivana Bilić Marimba Week, godišnji udaraljkaški festival pod okriljem Samoborske glazbene jeseni. Dobitnica je svih najvažnijih hrvatskih izvođačkih i diskografskih nagrada. Ivana je autorica nekoliko skladbi za udaraljke u izdanjima izdavačkih kuća Edition Svitzer, Malletworks i Cantus. Godine 2014. s Nikolom Krbanjevićem osniva I.N.K. Experiment Duo, s kojim nastupa na europskim festivalima i surađuje s umjetnicima različitih profila. Diplomirala je udaraljke u razredu prof. Igora Lešnika na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, na kojoj danas predaje u svojstvu izvanrednog profesora. Od 2015. je na rezidenciji pri CRD u Evreuxu, u Francuskoj. Ivana Bilić je *Marimbaone* umjetnica s vlastitom autorskom linijom palica.

Papandopulo kvartet čine četvorica hrvatskih saksofonista, Nikola Fabijanić (Zagreb, 1976.), sopran saksofon, Gordan Tudor (Split, 1982.), alt saksofon, Goran Jurković (Zagreb, 1983.), tenor saksofon, i Tomislav Žužak (Zagreb, 1978.), bariton saksofon, svi redom diplomanti Muzičke akademije u Zagrebu iz razreda prof. Dragana Sremeca. Usavršavali su se na konzervatorijima u Parizu, Amsterdamu i Beču te na seminarima kod uglednih svjetskih saksofonista. Tijekom studija i u godinama nakon diplome djelovali su, uz ostale glazbeničke aktivnosti, u sastavu *New sax quartet*, s kojim su od 2000. godine ostvarili niz zapaženih nastupa. Godine 2013. promijenili su ime u *Papandopulo kvartet*.

Kvartet je nastupao na poznatim festivalima i glazbenim manifestacijama kao što su Glazbene večeri u sv. Donatu, Riječke ljetne noći, Dubrovačke ljetne igre, Muzički biennale Zagreb, Glazbena tribina u Opatiji, Splitsko

ljeto, Koncerti u Eufrazijani u Poreču, Izlog suvremenog zvuka u Zagrebu, AudioArt festival u Puli i Dani nove glazbe u Splitu, Dani hrvatske glazbe u Beču i festival Echoraum u Beču te na koncertima u Budimpešti, Parizu, Strasbourgu i drugim gradovima. Njihovi koncerti redovito su praćeni burnim odobravanjem publike i pohvalama kritike.

Osobitu važnost Kvartet pridaje promicanju suvremene glazbe, osobito djelima mladih hrvatskih i inozemnih autora, pa su tako praizveli djela Mirele Ivičević, Frana Đurovića, Mattiasa Kranebittera, Dubravka Palanovića, Tene Borić, Krešimira Seletkovića, Ivana Končića, Šimona Vosečeka i drugih. Surađuju s mnogim glazbenicima, među kojima sa Zagrebačkim kvartetom saksofona, pijanistom Ivanom Batošem, čembalisticom Lindom Mravunac Fabijanić te stranim eminentnim saksofonistima kao što su Arno Bornkamp, Jean Yves Fourmeau, Lars Mlekusch te Amstel Quartet.

Godine 2013. objavili su prvi album *Papandopulo* u izdanju tvrtke *Croatia Records,* koji je od pet nominacija za nacionalnu diskografsku nagradu *Porin* osvojio *Porina* za najbolju skladbu. Unatrag nekoliko godina ovaj album najprodavaniji je album klasične glazbe u Hrvatskoj, čime je Papandopulo kvartet opravdao očekivanja. Članovi Kvarteta bave se i pedagoškim radom na muzičkim akademijama u Zagrebu, Splitu, Sarajevu i Novom Sadu, na glazbenim školama u Zagrebu, Splitu, Jastrebarskom i Samoboru, a djeluju i kao mentori–predavači na majstorskim radionicama u Hrvatskoj i u inozemstvu. Zajedno su pokrenuli *Školu saksofona u Jaski*, međunarodni proljetni seminar u Jastrebarskom za učenike i studente saksofona. Taj iznimno uspješan projekt donio im je Nagradu Grada Jastrebarskog za 2014. godinu.

Domagoj Pavlović diplomirao je (2001.) i magistrirao (2005.) na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u razredu Josipa Tonžetića. Usavršavao se na majstorskim tečajevima kod svjetski znanih Guya Deplusa (Francuska) i Michaela Edwardsa (SAD) te sudjelovao na seminarima iz komorne glazbe, radeći s Rudolfom Leopoldom (Austrija) i Matthiasom Maurerom (Švicarska). Na 36. Tribini mladih glazbenih umjetnika Darko Lukić 2002. zapažen je njegov recital s djelima hrvatskih autora. Danas se bavi, u suradnji s matičnim orkestrom i snimanjem istih za Hrvatski radio. Osobito se zanima za komornu glazbu pa je u svom umjetničkom stvaralaštvu bio članom više različitih sastava (puhački i glasovirski trio, klarinetski kvartet, puhački oktet), a sada je član Zagrebačkog puhačkog tria i Dua Clarp (uz harfisticu Mirjanu Franić). Od jeseni godine 2001. surađuje i s

Gudačkim kvartetom Porin s kojim je ostvario zapažene nastupe u Salzburgu i Grazu te poslije na Festivalu Strings only! u Zadru, dok je sa Zagrebačkim kvartetom nastupio na Festivalu hrvatske glazbe u Beču 2009. Također surađuje sa Hrvatskim komornim orkestrom i Zborom HRT–a. Od 2002. godine solist je Simfonijskoga orkestra HRT–a.

Mia Elezović diplomirala je glasovir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Zvjezdane Bašić, na Hochschule für Musik u Beču u klasi Hansa Petermandla te na Hochschule für Musik u Frankfurtu u klasi Herberta Seidela. Magistrirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Na poziv Japanske vlade odlazi na desetomjesečni studijski boravak u Kyoto (2004.). Sudjelovala je u brojnim majstorskim tečajevima i radionicama renomiranih profesora (S. Bishop–Kovacevich, E. Picht–Axenfeld, H. Nakamura, J. Perry, J. F. Antonioli, J. O'Conor i dr.) i specijalizirala se u programu Contemporary Performance na Manhattan School of Music u New Yorku. Uspješno je nastupala na međunarodnim pijanističkim natjecanjima i primila različite nagrade za uspješno umjetničko djelovanje. Vrlo rano započinje međunarodnu koncertnu aktivnost, a ističu se nastupi u Carnegie Hallu i Glasovirskom salonu Yamaha.

Surađivala je s brojnim orkestrima i komornim sastavima u Europi, Japanu i Americi te s mnogim umjetnicima i dirigentima (K. Ono, P. Dešpalj, P. Rophe, P. Škerjanc, Z. Srzić i dr.). Gošća je radijskih i TV–programa u Hrvatskoj i Njemačkoj te domaćih i inozemnih glazbenih festivala. Kao pedagog djeluje na brojnim inozemnim glazbenim učilištima, a od studenog 2010. predaje na Conservatoire Royal de Liége u Belgiji.

Zagrebački gitarski trio osnovan je 1984. godine od kada djeluje u nepromijenjenom sastavu. Nastupio je širom domovine i u mnogim gradovima svijeta poput Pariza, Rima, Dublina, Lisabona, Ljubljane, Tel–Aviva, Berlina, Kopenhagena, Prištine, Istanbula i Londona. Ostvario je više zajedničkih LP–a i CD–a, a mnoge snimke napravio je za Hrvatski radio. Trio je u svijetu jedinstven po tome što u svojim nastupima uz gitare ponekad rabi i kontrabas (svira ga D. Petrinjak). Širok repertoar ansambla obuhvaća djela iz razdoblja renesansne do suvremene glazbe, uključujući izvorne skladbe za tri gitare pisane u 19. stoljeću, atraktivne transkripcije i nova djela što su za Trio skladali mnogi hrvatski i inozemni autori. Naro-

čito je plodna bila suradnja s britanskim skladateljem Johnom Williamom Duarteom koji je za Trio napisao čak tri skladbe, od kojih je Little Suite br. 4 skladana za prvi koncert Trija u svibnju 1984. u Hrvatskom glazbenom zavodu. Trio se poslije Duarteu »odužio« snimivši CD s isključivo njegovim skladbama za jednu i tri gitare. Uspješna je bila suradnja i s Nikitom Arnoldovičem Koškinom, ruskim gitaristom i skladateljem kojega su članovi Trija susretali prilikom svojih individualnih koncertnih turneja po tadašnjem Sovjetskom Savezu — i on je Triju posvetio tri svoje skladbe. Od brojnih domaćih skladatelja koji su pisali za Trio, posebno treba istaknuti Marka Ruždjaka, kojemu ansambl priprema autorski CD (zajedno s dugogodišnjim suradnikom, udaraljkašem Igorom Lešnikom) te Franu Paraća čije skladbe su često na repertoaru Trija. Zagrebački gitarski trio dobitnik je »Vjesnikove« glazbene nagrade *Josip Štolcer Slavenski*, Nagrade *Milka Trnina* Hrvatskog društva glazbenih umjetnika te Nagrade *Vladimir Nazor* Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

Kvartet **Alisios Camerata** čine izvrsni hrvatski glazbenici klarinetist Radovan Cavallin (danas će svirati Heather Roche), i violončelist Branimir Pustički kojega će danas zamijeniti mlada Alja Mandič. Uz uspješne samostalne karijere sastav je u kratkom razdoblju uspio zajedničkim muziciranjem privući pozornost glazbene javnosti i kritike.

Vlatka Peljhan diplomirala je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Na Visokoj školi za glazbu i ples u Rotterdamu stječe magisterij violine i viole. Solistički je nastupala uz vodeće hrvatske simfonijske orkestre. Pobjednica je Međunarodnog violinističkog natjecanja *Alfredo e Vanda Marcosig* u Italiji, 1998. Od 1997. do 2002. članica je Zagrebačkoga klavirskog trija, uz pijanisticu Srebrenku Poljak i violončelista Pavla Zajceva, s kojim je osvojila niz nagrada i priznanja u zemlji i inozemstvu, gostovala na međunarodnim festivalima komorne glazbe u Izraelu, Norveškoj, Njemačkoj, Austriji, Sloveniji, Italiji i Nizozemskoj te pohađala majstorske tečajeve kod Isaaca Sterna i Leona Fleishera, kao i kod članova priznatih svjetskih kvarteta (Emerson, Juilliard, Borodin, Bartok, Smetana) i Grieg trija. Bila je članica Pacific Music Festival Orchestra u Japanu (2003.), Symphony Orchestra Academy of the Pacific u Kanadi (2004.), Rotterdamskog komornog orkestra, Amsterdamskog simfonijskog orkestra te Zagrebačkih solista. Vođa je dionice viola u Hrvatskom baroknom ansamblu, a nastupa

i s baroknim ansamblom Harmonia Antiqua Labacensis. Koncertna je majstorica Opernog orkestra HNK u Zagrebu te umjetnička voditeljica mješovitog Komornog ansambla opernog orkestra HNK u Zagrebu. Predaje komornu glazbu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Rođena u Kanadi, klarinetistica **Heather Roche** školovala se u Engleskoj, a sada živi u Njemačkoj. Nastupala je na nekim od najvećih europskih festivala, uključujući musikFest (Berlin), BachFest (Leipzig), Musica Nova (Helsinki), Acht Brücken (Köln), Međunarodnim skupovima o kompjuterskoj glazbi (Huddersfield, Ljubljana) i Agora festival (IRCAM, Pariz). Predstavila se kao solistica i na Muzičkom biennalu Zagreb, na Festivalu suvremene glazbe u Huddersfieldu, Elektroakustičkom simpoziju u New Yorku, na CIRMMT (Montreal) i s Elektroakustičkim kazalištem u Birminghamu.

U 2014. godini dobila je dansku stipendiju za strane gostujuće umjetnike i boravila je dva mjeseca u u Kopenhagenu. Od 2016. godine urednica je u *Tempu*, tromjesečniku za suvremenu glazbu koji objavljuje Cambridge University Press.

Njezina web stranica sadrži jedan od najčitanijih novih glazbenih blogova na internetu. U 2014. imala je gotovo 40.000 pregleda iz cijelog svijeta.

Nastupala je s ansamblima musikFabrik, Ensemble Garage (Köln), Ensemble Interface (Berlin), Ensemble Proton (Bern), Low Frequency Orchestra (UK / Francuska) i Neither/Nor (Toronto). Suosnivačica je hand werk ansambla za novu glazbu (Köln).

Magistrirala je na Školi za glazbu Guildhall (London), a doktorirala na Sveučilištu Huddersfield. Ona je gorljivi zagovornik suradnje, a njezin doktorat na Sveučilištu u Huddersfieldu (pod mentorstvom dr Philipa Thomasa) istraživao je prirodu dijaloga u odnosu izvođač — skladatelj.

Njime u praksi istražuje kako dijalog i usmjerenost na proces otvaraju mogućnost »intimnije« suradnje, a time i stvaraju djelo koje je povezanije s praksom, osobnošću, estetikom te ciljem izvođača i skladatelja.

Održavala je radionice o instrumentalnoj tehnici i / ili iPad upotrebi pri izvedbi diljem Europe, primjerice u Londonu, Münchenu i Kopenhagenu.

Violončelistica **Alja Mandič** (Ljubljana, 1989.) počinje učiti violončelo u dobi od 8 godina. Sa 16 godina primljena je na Muzičku akademiju u Zagrebu, u razred prof. Valtera Dešpalja, a dvije godine kasnije i u njegov razred na Međunarodnoj glazbenoj akademiji u Lichtensteinu. Dovršila je studij s najvišim ocjenama i nastavila na Konzervatoriju u Luganu kod Monike Leskovar.

Od 2013. njezin umjetnički razvoj podm nadzorom je i u suradnji s Gavrielom Lipkindom. Pohađala je brojne majstorske tečajeve i radila s velikim violončelistima (F. Helmerson, D. Geringas, A. Rudin, A. Bylsma, M. Perenyi, G. Hoffman, C. Hagen, G. Lipkind, R. Latzko, L. Fenyö, C. Bohorquez, D. Ferschtman, O. Mandozzi ...).

Vrlo je aktivna i kao komorna glazbenica, surađujući u izvedbama, između ostalih, s Mischom Maiskym, Giovannijem Sollimom, Monikom Leskovar, Anni Schnarch, Petrom Jirikowskym, članica je WISE (Wienner International Soloists Ensemble) i ansambla Cellomania. Kao solistica i komorna glazbenica nastupala je u Europi (Slovenija, Hrvatska, Italija, Grčka, Austrija, Njemačka Lichtenstein, Švicarska, Francuska Nizozemska, Švedska, Danska), Izraelu, Rusiji, Japanu i SAD.

Sudjelovala je na festivalima poput Amsterdam Cello Bienalle, Cello Academie Rutesheim, Bad Ragaz Music Festival, Aurora Chamber Music Festival, Dubrovačke ljetne igre, Keshet Eilon Summer Festival, Evmelia Festival i dr. Kao pobjednica slovenskog nacionalnog najtecanja Alja je nagrađena specijalnom nagradom: snimanjem za RTV Slovenija. Njezine su snimke izabrane da predstavljaju Sloveniju na International festival Concertino Praga. Dobitnica je stipendije Northern Light Music Festival (Minnesota, USA), a kao apsolutna pobjednica Međunarodnog violončelističkog natjecanja Alpe Adria u Italiji 2004. i 2008. osvojila je europsku koncertnu turneju.

Nakladnici:
Hrvatsko društvo skladatelja
Cantus d.o.o.

Za nakladnike:
Antun Tomislav Šaban
Mirjana Matić

Urednica:
Erika Krpan

Likovna i grafička oprema:
Luka Gusić

Tisak
Sveučilišna tiskara d.o.o., Zagreb

Zagreb, 2017.

Koncert je ostvaren uz potporu Ministarstva kulture i Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba.